

Constant in beweging

Stilstand is de grootste angst van ONT. De club wil blijven groeien, maar is dat wel mogelijk?

ANNE ROEL VAN DER MEER

Alles en iedereen bij ONT haalt zaterdagmiddag opgelucht adem. De ploeg heeft de wedstrijd zonder derby-sentimenten tegen buurman 't Fean '58 met 3-1 gewonnen, stijgt naar plek twaalf en mag blijven hopen op een langer verblijf in de tweede klasse.

Dat is, vinden bestuur en technische staf, het niveau waarop de club van Opeinde, Nijega en De Tjke thuishoort. „We wolle graach de jeugd op nivo trochstreame litte”, zegt voorzitter Jeen Visser. „Spilest te heech, dan is de stap nei it earste te grut. Spilest te leech, dan geane jonges nei in oare club. Dit nivo is ideaal.”

ONT, vorig seizoen gepromoveerd, doet er qua randvoorwaarden alles aan om tweedeklasser te blijven. Om maar eens wat te noemen: vorig jaar zijn bestuurskamer en kantine, die nu de uitstraling heeft van een grand-café, grondig gerenoveerd.

„It wie jierrenlang in sterile boel”, zegt Visser. „It wie net geselich en boppedat oan de lytse kant. Dêr ergere ik my oan. Wy woene foarkomme dat ús kantine-ykomsten achterút gean soene. En wat sjochst no? De omset is mei in prosint as filf tanaam. Oare clubs ha te krijen mei in daling.”

ONT is in meer opzichten anders dan andere clubs. Het aantal reclameborden rond het hoofdveld van kunstgras is amper te tellen. Het spook van de economische crisis is al op veel plekken verschenen, maar heeft de voetbalvelden van Opeinde voorsnog overgeslagen. De sponsorynkomsten binne hjir fyftich prosint heger as by fergelykbere clubs”, stelt Visser.

Dat is maar goed ook, want ONT geeft ook meer geld uit dan andere clubs van vergelijkbare grootte. Niet alleen de renovatie van het complex kostte het nodige (de leden gingen mede daarom akkoord met een contributieverhoging van 14 tot 17 procent), de boxen moeten nog worden aangepakt en jeugdtrainers van de club krijgen een vergoeding. „Gjin eksepsjoniele bedragen, mar dochs”, zegt Visser. „We profesjonalisearje binnen it

amateurvoetbal.”

Dat is mooi. Maar toch dreigt er gevaar. En dat is niet van sportieve aard. Natuurlijk zou degraderen, in de woorden van Visser, „dea-en deasûnde” zijn. Een veel grotere dreiging vormt echter een eventuele ledenstop. „Dat wolle we ûnder gjin beding”, zegt Visser.

Maar ja, wat als het ledental blijft stijgen? In 2012, toen het vijftigjarig jubileum werd gevierd, passeerde ONT de grens van vijfhonderd. De club telt nu 29 teams, waarvan er 2 niet aan een competitie deelnemen. Zij moeten zich redden op twee velden en een pu-

pillenveldje. Kortom: ruimtebrek. „We sitte op slot.”

Uitbreiding naar de andere kant van de Hegewei zou soelaas bie-

ZATERDAG 21

den. Dat is niet ideaal, omdat een weg het complex dan doorkruist. Maar het is de enige structurele oplossing, denkt het clubbestuur. De onderhandelingen met de ge-

meente Smallingerland zijn al een tijdlang gaande. „It keallet swier”, weet Visser.

Trainer Dennis Stuiver, bezig aan zijn eerste seizoen bij de club, hoeft zich 'slechts' met voetbal bezig te houden. Hij moet de ietwat behoudende ploeg van weleer transformeren tot een elftal dat het spel maakt.

„Eins moatte we sneller better wurde as we kinne”, zegt Stuiver, in het dagelijks leven bewegingsdocent van meervoudig gehandicapte kinderen. „Mar we ha in wei ynslein mei elkoar en dêr wike we net mear fan ôf. Ik nim dit hiel seri-

eus. Fan it jild dat ONT my jout om hjir trainer te wêzen betelje ik myn hypoteek. Dêr wol ik wat foar werom dwaan.”

Hij krijgt het vertrouwen van de clubleiding, die het afgelopen decennium veel trainers zag komen en gaan. „We ha it kontrakt fan Dennis ferlingd”, vertelt Visser. „Dat wie in dreech beslút, mar we woene ús net liede litte troch it gevege dat it wat minder giet.”

Tiende worden is het doel. Alleen dan speelt ONT zich direct veilig. „Slagget dat, dan binne we oar jier in stabile twaddeklasser”, weet Stuiver zeker.

ONT'er Sjoerd Riemersma (links) snijdt Imani Mchimbwa van 't Fean '58 de pas af, rechts Stefan Roffel.

FOTO JAMER POSTMA